

Edelläkävijät

”Eihän Jumala ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman, rakkauden ja terveen harkinnan hengen.” (2. Tim. 1:7.)

Avaintekstit:

Dan. 2:31-45;
Dan. 3:1-12, 17, 18;
Ilm. 13:11-17;
Room. 1:18-25;
Ap. t. 12:1-17;
Matt. 12:9-14.

Tällä viikolla tarkastelemme kahta Raamatun kertomusta, jotka ovat huomattavan yksityiskohtaisia esikuvia lopun ajan tapahtumista.

Ensiksi tarkastelemme kertomusta Sadrakista, Mesakista ja Abed-Negosta, missä on selviä viittauksia Ilmestyskirjan 13. luvussa kuvattuihin asioihin. Sitten käännyimme katsomaan Uutta testamenttia, ja huomaamme, että myös varhaiskristittyjen kokemukset voivat auttaa meitä ymmärtämään, mitä on odotettavissa nykyhetken ja Kristuksen paluun välillä.

Molemmat esimerkit korostavat huomattavaa rohkeutta ja tarjoavat avaimia mielenrauhan löytämiseen vaikeimmissakin olosuhteissa.

Jeesus sanoi yhä uudelleen ”Älä pelkää” ja ”Miksi ajatuksesi vaivaavat sinua?”. On tärkeää muistaa, että profetioiden keskipisteenä on Kristus, ja siksi meidän tulee löytää sama neuvo kaikesta siitä, missä kuvaillaan maailman viimeisiä hetkiä. ”Älköön sydämenne olko levoton”, Jeesus opetti opetuslapsilleen, ”uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun” (Joh. 14:1).

Toisin sanoen lopun ajan tapahtumat tulevat kyllä olemaan vaikeita ja koettelevia niille, jotka pyrkivät pysymään uskollisina Jumalalle. Viime kädessä meidän tulisi kuitenkin suhtautua näihin tapahtumiin täynnä toivoa, ei pelkoa.

21.6. Kansainvälinen pakolaisten teemapäivä
Tämä tutkistelu on sapatiksi 21.6.2025

PROFE- TIOIDEN HISTO- RISOIVA LUKUTAPA

Yksi koko Raamatun voimallisimmista profetioista on Danielin kirjan 2. luvussa. Profeetta Daniel kirjoitti yli viisisataa vuotta ennen Kristuksen syntymää muistiin maailmanhistorian alkaen Babyloniassa vietetystä ajasta ja sen jälkeen Media-Persian, Kreikan, Rooman ja Rooman hajoamisen kautta nykypäivän Euroopan kansakunniksi, sellaisina kuin ne ovat nykyään.

Itse asiassa tekstissä sanotaan näistä eurooppalaisista kansoista, että "valtakunnat liittyvät toisiinsa aviositein mutta eivät yhdisty, niin kuin ei rautakaan yhdisty saveen" (Dan. 2:43). Tämä profetia on toteutunut hämmästyttävällä tavalla. Toisin sanoen, huolimatta kaikenlaisista näiden kansojen ihmisten (ruhtinaista tavallisiin ihmisiin) välisistä avioliitoista, valtakunnat pysyvät jakautuneina.

Esimerkiksi Iso-Britannian monarkian nimi on "The House of Windsor" [Windsorin suku], joka on hieno englantilainen nimi. Tämä on kuitenkin suhteellisen uusi nimi - itse asiassa vuodelta 1917. Sitä ennen suvun nimi oli Saksi-Coburg-Gotha, joka on selvästi saksalainen nimi. Tämä siksi, että monet Britannian kuninkaallisista - sekoittumalla "aviositein" - olivat verisukulaisia saksalaisten kanssa. Nämä verisiteet eivät kuitenkaan riittäneet estämään heitä sotimasta, joten ensimmäisen maailmansodan aikana he halusivat erottautua vihaistuista vihollisistaan ja muuttivat nimensä Windsoreiksi.

Lue Dan. 2:31-45. Mikä Nebukadnessarin uni oli ja miten Daniel tulkitsi sen?

Danielin kirjan apokalyptiset profetiat noudattavat kaikki Danielin kirjan 2. luvussa asetettua perustusta. Näin ollen loput näistä profetioista seuraavat Danielin kirjan 2. luvun tavoin maailman valtakuntien järjestystä toisensa jälkeen, kunnes Jumala perustaa ikuisen valtakuntansa (ks. Dan. 2:44; Dan. 7:13, 14). Toisin sanoen profetiat kulkevat läpi historian valtakunnasta toiseen katkeamattomassa järjestyksessä, mikä alkaa antiikin ajoista ja päättyy tulevaisuudessa, jopa meidän aikaamme saakka. Tämä on historisoiva lähestymistapa tulkita profetioita, ja sitä tekstien ymmärtäminen vaatii. Historisoivan lähestymistavan käyttö on ratkaisevan tärkeää lopun ajan tapahtumien ymmärtämiseksi, erityisesti kun niitä kuvaillaan Ilmestyskirjassa.

PATSAAN PALVOMI- NEN

Vaikka Nebukadnessar olikin vaikuttunut siitä, mitä Daniel oli tehnyt, ja osoitti aluksi suurta kunnioitusta Danielille ja hänen Jumalalleen (ks. Dan. 2, erityisesti jakeet 46–48), se ei kestänyt pitkään.

Lue Dan. 3:1–12. Mitä merkitystä on sillä, että patsas oli kokonaan kultaa ja että kuningas vaati sen palvomista?

Kuningas korosti uhmaavansa Jumalan sanomaa rakentamalla kokonaan kullasta tehdyn patsaan. Mikä on sen viesti? Babylonia ei koskaan luhistu, ja Nebukadnessar tulee aina olemaan kuningas. Kuka tahansa, joka uskaltaisi kyseenalaistaa tämän ajatuksen, teloitettaisiin. Tässä on voimallinen muistutus siitä, kuinka inhimillinen halumme itsemääräämisoikeuteen voi nopeasti sokaista meidät siltä totuudelta, miten suuri taistelu aivan varmasti päättyy.

Nebukadnessar osoitti samoja luonteenpiirteitä kuin Lucifer: hän oli kunnianhimoinen, omahyväinen ja tarpeeksi ylpeä kapinoidakseen avoimesti Jumalan auktoriteettia vastaan. Muissa kohdin on tietysti huomattavia eroja: Nebukadnessar uskoi lopulta oikeaan Jumalaan, ja on todennäköistä, että tapaamme hänet siinä valtakunnassa, jota hän alun perin niin kovasti uhmasi.

Lue Dan. 3:17, 18 kolmen heprealaisen sanat, joilla he uhmasivat kuningasta. Mitä tämä opettaa meille uskosta ja siitä, mitä se voi joskus vaatia meiltä?

Ajattele, miten helposti nämä kolme miestä olisivat voineet järkeillä tiensä ulos tästä vaarallisesta tilanteesta. Eiväthän he loppujen lopuksi olleet fanaatikkoja, jotka olisivat halunneet tulla poltetuksi elävältä pelkän kumartamisen sijaan. Eivätkö he olisi voineet vain teeskennellä ja vaikka kumartua sitomaan kengännauhojaan ja rukoilla samalla omaa Jumalaansa? Oliko kaikki, mitä he joutuisivat kokemaan, todella sen arvoista? Ilmeisesti näin he ajattelivat, vaikka heidän sanoistaan käykin ilmi, että he tiesivät, etteivät he ehkä selviä tästä hengissä.

Lue Luuk. 16:10. Miten voimme välttää tinkimästä uskostamme?

**PATSAAN
PALVO-
MINEN,
JÄLLEEN
KERRAN**

Raamattua tutkivat ovat jo pitkään nähneet yhteyden Danielin kirjan 3. luvun ja sen välillä, mitä Ilmestyskirjassa opetetaan lopun ajan tapahtumista. Syystäkin, sillä Danielin kirjan 3. luvussa – jossa käsketään ”kumartamaan – – patsasta” (Dan. 3:15) ja tottelemattomuudesta seuraa kuolemanrangaistus – on samankaltaista, mitä Ilmestyskirja opettaa käskystä kumartaa pedon kuvaa kuolemanrangaistuksen uhalla. ”Se on saanut vallan antaa pedon kuvalle hengen, niin että kuva jopa kykenee puhumaan, ja se on myös saanut vallan tappaa kaikki, jotka eivät kumarra pedon kuvaa.” (Ilm. 13:15.)

Lue Ilm. 13:11-17; 14:9, 11, 12; 16:2; 19:20 ja 20:4. Mikä asettaa Jumalan käskyt ja ihmisten käskyt toisiaan vastaan?

Jumalan kansaa kutsutaan kumartamaan ”häntä, joka on luonut taivaan, maan ja meren ja vesien lähteet” pedon ja sen kuvan sijaan. Kun kolme heprealaista kohtasivat samanlaisen uhan, he kieltäytyivät palvomasta mitään muuta kuin Jumalaa. Periaate on sama, mitä tulee tapahtumaan maailmanlaajuisesti, kun kehoitetaan palvomaan pedon kuvaa Luojan sijaan.

Lue Room. 1:18-25. (Huomaa yhteys Room. 1:18 ja Ilm. 14:9, 10 välillä puhuttaessa ”Jumalan vihasta”.) Millä tavoin kuvien kumartamista koskeva kysymys on siis vain yksi osoitus tästä samasta periaatteesta, joka koskee sitä, kenelle ihmiset viime kädessä ovat uskollisia?

Palvominen ei välttämättä tarkoita kumartamista ja suitsukkeiden tarjoamista, vaikka se voikin tarkoittaa myös näitä. Palvomme sitä, jolle olemme viime kädessä uskollisia. Kun ajatellaan, kuka Jumala on, Luojamme ja – sen jälkeen, mitä hän on tehnyt puolestamme Jeesuksessa – myös Lunastajamme, silloin tietysti vain häntä yksin pitäisi palvoa. Kaikki muu on epäjumalanpalvelusta. Ehkä tämä selittää Jeesuksen seuraavat kovat sanat: ”Joka ei ole minun puolellani, on minua vastaan, ja joka ei yhdessä minun kanssani kokoa, se hajottaa.” (Matt. 12:30.) Lopun ajan tapahtumat tulevat yksinkertaisesti olemaan dramaattinen osoitus tästä totuudesta.

ALKUSEU- RAKUNNAN VAINO

Myös Uusi testamentti kertoo meille lopun ajan tapahtumien edelläkävijöistä. Ensimmäisen vuosisadan kristittyjen elämä ei ollut helppoa. Ensin heitä vihasivat monet uskonveljet, jotka pitivät heitä uhkana Mooseksen uskolle. He kohtasivat myös pakanallisen Rooman valtakunnan vihan. "Maan ja helvetin vallat järjestäytyivät hyökkäykseen Kristusta vastaan käymällä hänen seuraajiensa kimppuun. Pakanuuden kannattajat pelkäsivät evankeliumin voittokulun tekevän lopun heidän temppeleistään ja alttareistaan, ja he kokosivat kaikki voimansa kristillisen uskon tuhoamiseen. Vainon tulet sytyttiin." (ST2023 28).

Apostolien teoissa on kertomus, joka osoittaa varsin voimallisesti, mitä Jumalan kansa voi odottaa, kun suuntaamme kohti Ilmestyskirjan 13. luvun tapahtumia.

Lue Ap. t. 12:1-17. Mitkä tämän kertomuksen osat saattavat olla esikuvia lopun ajan tapahtumista?

Jaakob oli mestattu, ja Pietarin oli määrä olla seuraava; kristittyjä vastaan oli määrätty kuolemanrangaistus. Ehkä yksi tämän kertomuksen merkittävimmistä piirteistä on se, että Pietari nukkuu elämänsä pahimpana yönä niin sikeästi, että enkelin täytyy lyödä häntä herättääkseen hänet!

Pietari vapautui tietysti ihmeen kautta ja löysi tiensä uskovien tapaamiseen. Näiden oli vaikea uskoa, että Pietari oli todella vapautettu, vaikka he olivat sitä rukoilleet. Raamattu sanoo, että he säikähtivät – mikä saa miettimään, kuinka usein me rukoilemme ja tuskin uskallamme uskoa, että Jumala todella vastaa meille.

Jotkut uskovat säästyivät, toiset tapettiin. Kun lähestymme lopun aikaa, sama tapahtuu uudelleen. Pietarikin, joka säästyi silloin, kuoli lopulta uskonsa tähden. Jeesus itse jopa kertoi hänelle, miten: "Totisesti, totisesti: Kun olit nuori, sinä sidoit itse vyösi ja menit minne tahdoit. Mutta kun tulet vanhaksi, sinä ojennat kätesi ja sinut vyöttää toinen, joka vie sinut minne et tahdo." Näin Jeesus ilmaisi, millaisella kuolemalta Pietari oli kirkastava Jumalaa. Sitten hän sanoi: "Seuraa minua." (Joh. 21:18, 19.)

Kerrottuaan Pietarille, miten tämä kuolisi, Jeesus sanoo hänelle: "Seuraa minua." Miksi edes kuoleman uhka ei saisi estää meitä seuraamasta Herraa?

PEDON MERKKI

Vuodet ovat kuluneet ja lopun ajan tapahtumat, kuten kuolemanrangaistus ja pedon merkin täytäntöönpano, eivät ole vielä tapahtuneet. Jotkut ovat ilmaisseet epäilyksensä, olleet jopa skeptisiä, lopun ajan tapahtumien tulkintaamme kohtaan, mukaan lukien se, kuinka sapatti ja sunnuntai voisivat olla keskeisessä asemassa viimeisessä konfliktissa.

Ilmestyskirjassa sanotaan selvästi, että me joko palvomme Luoja ja petoa ja sen kuvaa. Koska seitsemännen päivän sapatti on Eedeniin asti (ks. 1. Moos. 2:1-3) ulottuva perustavanlaatuisen merkki Jumalasta Luojana, ei pitäisi olla yllättävää, että sapatti on keskeisellä sijalla kysymyksessä Luojan palvomisesta. Ei myöskään ole sattumaa, että pedon valta on sama valta, joka väittää muuttaneensa sapattikäskyn raamatullisesta päivästä sunnuntaiksi, jolla ei ole mitään asemaa Raamatussa. Tätä taustaa vasten ajatellen alvonnasta - jälleen joko Luoja (ks. Ilm. 14:6, 7) tai petoa - on järkevä. Lisäksi meillä on Uudessa testamentissa edelläkävijä kysymykselle seitsemännen päivän sapatin ja ihmisen lain välisestä suhteesta.

Lue Matt. 12:9-14 ja Joh. 5:1-16. Minkä asian vuoksi uskonnolliset johtajat halusivat tappa Jeesuksen?

Miten uskonnolliset johtajat reagoivat Matteuksen evankeliumin 12. luvun mukaan, kun Jeesus paransi sapattina miehen, jolla oli surkastunut käsi (jakeet: 9-13)? ”Mutta fariseukset menivät ulos ja ryhtyivät suunnittelemaan, miten saisivat Jeesuksen raivatuksi pois tieltä.” (Matt. 12:14.) Kuolema seitsemännen päivän sapatin vuoksi? Joh. 5:1-16 kerrotaan, että toisen seitsemäntenä päivänä tapahtuneen ihmeellisen parantumisen jälkeen, johtajat ”alkoivat vainota Jeesusta, koska hän teki tällaista sapattina” (jake 16).

Kuolema inhimillisen perinteen vuoksi (Raamatussa ei ole kielletty parantamista sapattina, aivan kuten Raamatussa ei ole asetettu sunnuntaita sapatin tilalle) vai seitsemännen päivän sapatin vuoksi? Vaikka Jeesuksen kohdalla kyse ei olekaan samasta asiasta kuin lopun ajan tapahtumissa, se on riittävän lähellä: inhimillinen laki vastaan Jumalan laki, ja molemmissa kiistelty laki keskittyy raamatulliseen sapattiin.

Kuoleminen yhden Jumalan käskyn vuoksi? Miten siitä voisi helposti pyrkiä järkeilemään tiensä ulos?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Suuri taistelu* (2023), s. 392–402 tai *Suuri taistelu*, s. 614–630 tai *Alfa ja omega*, osa 8, s. 138–154 tai *Suuri taistelu*, taskup., s. 400–410.

”Kaikkina aikoina Jumala on käyttänyt pyhiä enkeleitä kansansa turvana ja vapauttajana. Taivaallisilla olennoilla on ollut aktiivinen osa ihmiskunnan tapahtumissa. He ovat ilmestyneet puettuina salaman lailla loistaviin vaatteisiin mutta myös matkamiehiksi pukeutuneina. Jumalan omille he ovat näyttäytyneet ihmishahmossa. He ovat levänneet keskipäivällä tammipuiden suojassa aivan kuin olisivat olleet väsyneitä. He ovat ottaneet vastaan tavallisten kotien vieraanvaraisuutta, toimineet oppaina yön yllättämille kulkijoille ja omin käsin sytyttäneet tulen alttarille. Vapauttaakseen Jumalan palvelijoita he ovat avanneet vankiloiden ovia, ja taivaan sota-asuun puettuina he vierittivät kiven Vapahtajan haudalta.

Enkelit ovat usein paikalla ihmishahmossa hengellisissä kokouksissa. Kuten Sodomassa, he menevät myös jumalattomien tilaisuuksiin kirjatakseen muistiin heidän tekonsa ja nähdäkseen, ovatko he ylittäneet Jumalan kärsivällisyyden rajat. Jumalan ilo on jakaa armoa, ja muutaman todellisen palvelijansa vuoksi hän hillitsee onnettomuuksia ja pidentää rauhan aikaa monille. Syntiä Jumalaa vastaan tekevät eivät tajua, että he ovat elämästään kiittolisuudenvelassa niille harvoille uskollisille, joita he mielellään ivaavat ja sortavat.” (ST2023 390.)

Keskustelunaiheita:

1. Lue 2. Tim. 1:7. Keskustele niistä profetioihin liittyvistä asioista, jotka ovat huolestuttaneet sinua eniten. Miten voimme ravistella pelon tunteen mielestämme ja löytää Jumalan toivon sanoman, jopa niiden profetioiden keskellä, joissa puhutaan vainosta uskomme tähden?

2. Vaikka juuri nyt voi olla vaikea nähdä, miten sapatti ja sunnuntai voisivat nousta viimeisten aikojen tapahtumien keskipisteeseen, mieti, miten nopeasti maailma voi muuttua. Mitä tämän totuuden pitäisi opettaa siitä, ettei meidän pidä perustaa uskoamme ajankohtaisiin tapahtumiin, jotka voivat muuttua hetkessä, vaan ainoastaan Jumalan sanaan?

3. Mieti Danielin kirjan lukuja 2 ja 7. Kaikki valtakunnat tulivat ja menivät juuri niin kuin oli ennustettu. Miksi voimme olla varmoja siitä, että loputkin ennustuksista toteutuvat?